

ere foregaaende under Finantsministeriet i de senere Aar, saa vil man vistnok kunne have fuldkommen Tillid til, at den her paatænkte Reform med Hensyn til Portofriheden for Embedsmænd ogsaa vil kunne blive foretagen af den høitærede Minister, saasnart Omstændighederne tillade det, uden at man fra Rigsdagens Side behøvede hvert Aar at gøre Control med, om Omstændighederne nu skulde være beleilige, og jeg skal endnu kun høre, at for mig stiller det sig saaledes, som om Omstændighederne aldrig ville blive beleilige til at gennemføre Reformationen, eftersom det forekommer mig, at denne Reform, hvorved Portofriheden for Embedsmændene høves, vilde sætte en Præmie for Efterladenhed og Ligegyldighed ved at besvare indkomne Embedsbreve.

Thalviger: Det forekommer mig dog, at der er Mere, der taler for Lovudkastet saaledes som det er forelagt af den høitærede Finantsminister. Det er ikke saa let en Sag at faa et saadant Lovforslag frem igjen, hvis den Tid skulde komme, da man ansaae det for godt, at denne Reform ogsaa indtraadte; saa maatte et af Rigsdagens Medlemmer tage Initiativet, og Enhver, der har prøvet at fremlægge et Lovforslag, veed godt, hvor vanskeligt det er selv at faa en mindre Lov fremmet. Jeg kan altsaa ikke Andet end stemme for Lovforslaget saaledes, som det er forelagt af Finantsministeren. Og, hvis det virkelig skulde forholdes sig saaledes, at man antager, at denne Reform ikke kunde gennemføres, som jeg jo troer vistnok kunde betvivles, siden den er kommen fra Regjeringen, som dog maa have et mere klart Overblik over alle disse Forhold, og Regjeringen selv har den Tanke, at den kan gennemføres, saa mener jeg, at det bør dog altid overlades til Regjeringen at tage Initiativet, og Rigsdagen bør da ikke sætte sig imod en saadan Reform, at den engang skulde kunne komme frem. Jeg skal derfor anbefale, at vi

holde os til Forslaget, saaledes som det er kommet fra Regjeringen, og ikke stemme for det nu foreslaaede Ændringsforslag.

Finantsministeren: Jeg troer dog ikke, at det vilde blive en Følge af dette Ændringsforslags Antagelse, at Initiativet til denne Reform derved skulde være henviist til Rigsdagen selv. Det vil dog maaskee være i Erindring, at Initiativet i denne Sag netop er taget af Regjeringen. Det var den, som selv ved den almindelige Portoreforms Behandling antydede, at en Forandring og Indskrænkning i Hensende til den bestaaende Portofrihed vilde være nødvendig, men at Regjeringen ikke var saa vidt i sine Forarbejder paa den Tid, at man kunde, samtidig med den almindelige Portoreform, fremlægge et dertil sigtende Lovforslag. Landstinget ønskede dengang at styrke Regjeringen yderligere i dens Bestræbelser for at overvinde de Vanskeligheder, denne Sag kunde have, ved at betinge den hidtilværende Tilstands Vedbliven af en bestemt Tidsperiode; det indeholdt altsaa maaskee en yderligere Compelle paa Regjeringen; men selv derved var Initiativet til en Forandring ikke henviist til Rigsdagen, og Regjeringen har derved paa ingen Maade frasagt sig at ville tage Initiativet. Det bedste Beviis derpaa var, at Regjeringen selv fremlagde et Forslag i den Retning, der rigtignok gik ud paa at affaase al Portofrihed her i Landet, hvilket Regjeringen ansaae for ugjorligt og aldrig havde vedkjendt sig som Noget, den ansaae for gennemførligt, endskjøndt det for en enkelt Deel af Regjeringen, nemlig for Postvæsenets Bedkommende, havde været udtalt som ønskeligt. Dette Forslag blev ikke færdig behandlet paa den Rigsdag, hvorpaa det fremlagdes; men i dets Sted blev man nødsaget til at sætte et Forslag, der gik ud paa at forlænge den nærværende Tingenes Tilstand endvidere for een Finantsperiode.